

Wil je gelukkig zijn,
 of wil je gelijk krijgen?

PROUD HERITAGE

Zhi Nan Che 指南車

Zhi Nan Che, oftewel het "Zuidelijk Wijzend Strijdwagen", wordt wereldwijd erkent als het meest complexe tandwiel mechanisme van de oude Chinese beschaving. Volgens de overlevering is het 2600 v.Chr. uitgevonden door Huang Di, de Gele Keizer, die wordt gezien als de stichter van het oude China.

Rond die tijd voerde Huang Di oorlog met Chi You, die de mogelijkheid had om een dichte mist te veroorzaken waardoor de troepen van Huang Di gedesoriënteerd raakten. Aanvankelijk leidde Huang Di verliezen, maar door de uitvinding van het "Zuidelijk Wijzend Strijdwagen" wisten Huang Di en zijn troepen altijd waar ze waren en konden ze Chi You verslaan.

Zoals in de afbeelding hierboven te zien is van een replica van het "Zuidelijk Wijzend Strijdwagen", staat er een mannetje op de strijdswagen die altijd naar het zuiden wijst. Dit is geen gewoon kompas, die dankzij magnetisme altijd naar het noorden cq zuiden wijst, maar een complex mechanisch systeem dat met behulp van tandwielen ervoor zorgt dat het poppetjes altijd dezelfde richting op wijst.

Het idee is als volgt: De strijdswagen heeft twee wielen die een aantal tandwielen aanstuurt. Als de strijdswagen rechtdoor rijdt, dan maken de linker en de rechter wiel even veel rotaties. Wanneer dit het geval is, dan moet het poppetje op de strijdswagen dezelfde richting op blijven wijzen.

Wanneer de strijdswagen links of rechts draait, dan zal of de linker wiel of de rechter wiel meer rotaties maken dan de ander. Wanneer dit gebeurt, moet de het mannetje in tegengestelde richting met dezelfde hoek draaien zodat het nog steeds dezelfde richting op blijft wijzen, namelijk het zuiden.

Om dit mogelijk te maken, moest er gebruik gemaakt worden van differentiële raders. Om een beeld te geven hoe inventief dit systeem in die tijd al was hoeven we alleen maar te kijken naar het westen. Pas zo'n 2500 jaar later tussen 150 v. Chr en 100 v. Chr. werd in het oude Griekenland gebruik gemaakt van differentiële raders in een soort analoge rekenmachine. Pas in 1720 n.Chr. wordt in het Westen gebruik gemaakt van differentiële raders in een klok en pas in 1897 n.Chr. wordt voor het eerst in het Westen gebruik gemaakt van differentiële raders in een voertuig.

Het "Zuidelijk Wijzend Strijdwagen" heeft eeuwen onder de scepsis van Westerlingen geleden. Zo beweerde J. Coales in 1956 dat door een peen in de hand van de keizer te hangen dat de strijdswagen zelf sturend zou zijn!

In 1977 bewees Prof. Sleswyk dat het mogelijk is om zo'n strijdswagen te bouwen volgens de historische teksten. En uiteindelijk in 1979 worden 3 reconstructies gebouwd. Vanaf 1991 wordt dit strijdswagen gebruikt om studenten de basis van differentiële raders bij te brengen.

De laatste tijd is een drukke periode geweest voor de redactie, iedereen is bezig met zichzelf of persoonlijke projecten, en helaas is de vorige editie er bij ingeschoten.

Om te voorkomen dat dit nogmaals gebeurt hebben onze vrienden bij Golden Roots aangeboden om te helpen met het schrijven van artikelen.

Nieuwe vaste rubriek is "A touch of Zen" waar Zen verhalen worden gepubliceerd. Dit zijn korte verhaaltjes die stof tot nadenken geeft, met vaak meerdere lagen waarover je na kunt denken. En dat is ook het doel van Zen. Zen, *chan* of *shan* in het Manderijn betekent mediteren. Meditatie zorgt ervoor dat we bewuster kunnen leven, wat er weer voor zorgt dat we een vervullender en gelukkiger leven kunnen leiden, één waarin we harmonieus met onze dierbaren kunnen leven.

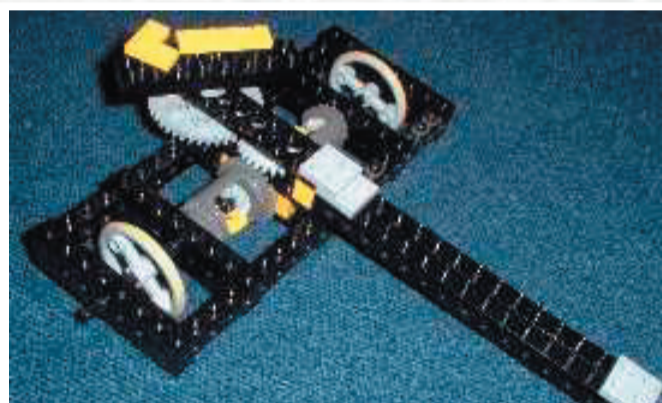
Een andere nieuwe vaste rubriek is "Proud heritage", waarin iedere editie geschreven wordt over bijzondere dingen die onze Chinese voorouders hebben bereikt, dingen waar we met recht trots op mogen zijn.

In deze editie "Het zuidelijk wijzend strijdswagen", één van de meest ingewikkelde tandwiel mechanische uitvindingen van het oude China.

Natuurlijk hebben we Karakter van de Dag behouden waarin iedere editie weer een nieuw karakter ontleedt wordt.

Wij wensen jullie veel plezier met de nieuwe editie en hopen dat jullie net zo geboeid zullen raken met de Chinese cultuur, geschiedenis, religie en filosofie als wij dat zijn.

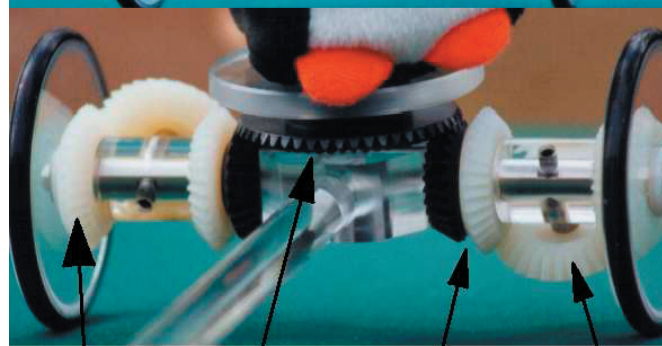
De redactie.

KARAKTER VAN DE DAG

忍
 mes 刃 (rèn) in het hart 心 (xīn)
 uithouden
 Iedere editie ontcijferen we een karakter. vandaag: rěn

Moderne replica: "Zuidelijk Wijzende Pinguin"

Wiel Rader Centrale Rader Cluster Rader Zij Rader

Wie herkent het niet? Ellen lange ruzies, alleen maar om ervoor te zorgen dat de ander toegeeft dat hij of zij fout zat, en zelf maar voet bij stuk houden dat je gelijk hebt.

Vaak als we ruzie hebben draait het erom dat we gelijk krijgen. Het is niet ongewoon voor relaties in deze samenleving, of het nu familie relaties zijn, of relaties met onze significante ander, dat ze ze komen te vervallen in een machtsstrijd over wie gelijk heeft, en wie het bij het verkeerde eind heeft.

We groeien op in een disfunctionele samenleving die ons leert dat het een schande is om het bij het verkeerde eind te hebben. We hebben van jongs af aan de booschap gekregen dat onze persoonlijke waarde afhangt van het niet maken van fouten, van perfectie. Het bezorgde onze ouders veel emotionele pijn (of zij bezorgden ons veel emotionele of fysieke pijn) wanneer we een fout begingen, of wanneer we fout waren.

Om deze reden zetten we een emotioneel afweer mechanisme op, om het gewonde innerlijke kind in ons te beschermen tegen de schande ontmaskerd te worden als onbeminlijk, onwaardig, stom, zwak, een loser, een mislukkeling, of als wat dan ook dat we geleerd hadden dat het ergste was om te zijn.

We werden aangeleerd om onze waarde af te meten aan anderen. Het was belangrijk om slimmer te zijn, sneller te zijn, rijker te zijn, succesvoller te zijn, dunner te zijn, sterker te zijn dan anderen, of welke manier dan ook beter te zijn dan anderen. Alleen dan hadden we een persoonlijke waarde.

Dit wordt codependency genoemd, en in een codependent samenleving is dit de enige manier om ons goed over onszelf te voelen: Door neer te kijken op anderen.

Dus hebben we geleerd om over anderen te oordelen (net zoals onze rolmodellen dat deden) om goed over onszelf te voelen. "Gelijk" krijgen was één van de belangrijkste manieren om te voelen dat we waarde hadden.

Wanneer we ons aangevallen voelen, het kan zijn door een blik of intonatie, dat iemand niets zegt, laat staan wanneer werkelijk iets gezegd dat we kunnen interpreteren als dat we iets niet goed hebben gedaan, kunnen we kiezen uit hun de schuld te geven of ons de schuld te geven. Of zij hebben gelijk, wat bewijst dat we stomme losers zijn, of zij zijn fout, wat betekent dat het tijd is om hun aan te vallen en hun de fout van hun handelswijze in te laten zien.

Vaak wanneer mensen al jaren een nauwe band hebben, hebben ze zich al ingegraven in een gevechtlijn rond de pijnlijke emotionele wonden.

Het enige wat hoeft te gebeuren is dat de één met een bepaalde toon spreekt of een bepaalde uitdrukking op het gezicht heeft en de ander haalt het grote geschut te voorschijn. Die persoon is al bezig in gedachten antwoorden voor te bereiden op wat hij of zij "weet" dat de ander vindt en gaat zeggen, al lang voordat de ander ook maar de kans heeft gehad iets te zeggen. Het doet er niet eens toe of de ander dat ook van plan was, in de eigen beleevings wereld staat het al vast. Het gevecht begint en geen van beide luistert naar wat de ander te zeggen heeft. Ze beginnen hun lijst met oud zeer te voorschijn te halen, waarmee ze hun punt proberen te bewijzen, met name hoe de ander ze allerlei verschrikkelijke dingen "aan doet". Het gevecht is begonnen om te zien wie gelijk heeft en wie verkeerd is.

Terwijl dat niet eens de juiste vraag is...

De juiste vraag moet zijn: "Waarom reageer ik hier zo sterk op?" "Voel ik me nu als mijn volwassen ik, of voel ik me als toen ik nog heel klein was?" "Hoe herinnert dit me aan de manier waarop ik vroeger behandeld werd?"

Zolang we onbewust reageren op ons verleden, dan zullen we ruzie blijven maken over wie gelijk en ongelijk heeft. En zolang we dat blijven doen, zullen we nooit gelukkig zijn met de mensen die dicht bij ons staan.

We mogen wel opgegroeid zijn in een disfunctionele samenleving, die ons verkeerde denkpatronen aan leert. Dat wil niet zeggen dat we daarin hoeven te verzanden. We kunnen onze slechte gewoontes afleren wanneer we steeds bewust zijn van onszelf, waarom we dingen doen, wat ons motiveerd.

We moeten beginnen minder te reageren, maar juist meer bewust te handelen.

En het mooie is, het is simpel, we hoeven niet meer te doen dan een knop om te draaien om te beginnen aan een gelukkig leven.

禪 A touch of Zen

Tanzan en Ekido, twee Zen monniken reisden eens samen op een modderige weg. Het regende hevige. Na een bocht in de weg zagen ze een mooi meisje in een zijden kimono, de weg niet kunnen overstekend. "Kom, meisje" zei Tanzan direct. Hij tilde haar op en droeg haar over de modder. Ekido sprak niet meer totdat ze bij een tempel kwamen waar ze konden overnachten. Hij kon zich niet langer beheersen: "Wij monniken komen niet in de buurt van vrouwen. En zeker niet jonge en aantrekkelijke meisjes. Het is gevaarlijk. Waarom deed je dat?" "Ik heb meisje daar gelaten," antwoorde Tanzan. "Ben jij haar nog steeds aan het dragen?"